

Î N C H E I E R E

16 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Victor Zadic, avocatul Ilie Gîlca,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Simion Palamaru împotriva lui Victor Zadic cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 11 martie 2016, Simion Palamaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Zadic cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 07 mai 2013 a încheiat un contract de împrumut cu Victor Zadic, conform căruia i-a acordat ultimului, pe termen de o lună, un împrumut bănesc în sumă de 1100 de euro, care la momentul încheierii contractului constituia 17600 de lei.

Avînd în vedere că, Victor Zadic nu și-a executat obligația asumată în modul corespunzător, la data de 22 ianuarie 2015, i-a expediat o notificare prin care a solicitat restituirea sumei de 1100 de euro în termen de 7 zile.

Invocă faptul că, potrivit contractului de împrumut, împrumutatul urmează să achite penalitate de 5% pentru fiecare zi de întîrziere.

Solicită încasarea din contul lui Victor Zadic datoria în mărime de 1100 de euro și dobînda de întîrziere în mărime 6336 de euro.

Prin cererea de concretizare din 22 mai 2015, reprezentantul reclamantului, avocatul Denis Staruș a solicitat încasarea din contul lui Victor Zadic datoria în sumă de 17600 de lei, penalitatea în mărime de 158400 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 02 martie 2016 s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat din contul lui Victor Zadic în folosul lui Simion Palamaru suma împrumutului de 1100 de euro sau echivalentul lor în lei moldovenești la momentul executării hotărîrii, s-a încasat din contul lui Victor Zadic în folosul lui Simion Palamaru suma de 4000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile avocatului, s-a încasat din contul lui Victor Zadic în folosul lui Simion Palamaru taxa de stat în sumă de 528 de lei, în rest cererea s-a respins ca neîntemeiată.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, recipisa de împrumut a sumei de

1100 de euro din 07 mai 2013, semnată de pîrîtul Victor Zadic este valabilă, urmînd de a încasa din contul pîrîtului în folosul reclamantului a sumei împrumutate.

Prima instanță a conchis că, transmiterea sumei de 800 de euro de către fratele pîrîtului Fedea Zadic, la data de 12 ianuarie 2015 se dovedește pentru a fi pentru împrumutul de către Victor Zadic de la Ecaterina Rotari conform recipisei din 07 decembrie 2012 a sumei de 1300 de euro și nu are legătură cu recipisa a cărei obiect îl constituie în litigiul dat.

La fel, prima instanță a reținut că, încasarea penalității de 5% din toată suma restantă pentru fiecare zi de întârziere este neîntemeiată și constituie îmbogățire fără justă cauză.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016 s-a respins din lipsă de temei apelul declarat de reprezentantul lui Victor Zadic, avocatul Gîlca Ilie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești din 02 martie 2016.

La data de 22 decembrie 2016, reprezentantul lui Victor Zadic, avocatul Gîlca Ilie, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii pretențiilor reclamantului, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a cerinței cu privire la restituirea împrumutului în mărime de 17600 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat și cheltuielile pentru asistență juridică.

În motivarea recursului a invocat aceleași motive de fapt ca și în cererea de apel. Suplimentar a menționat că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor apelului și nu a elucidat circumstanțele reale ale pricinii.

Susține că, prin cererea de concretizare a micșorat quantumul pretențiilor, solicitînd încasarea sumei de 17600 de lei, dar nu 1100 de euro, iar instanțele inferioare au apreciat eronat probele, făcînd referire la normele care guvernează raportul material litigios dintre părți.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, recursul a fost declarat în termen, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, prin urmare calea de atac se consideră ca fiind exercitată în termen.

Alegațiile reprezentantului recurentului din cererea de recurs precum că, prin cererea de concretizare a micșorat cuantumului pretențiilor, solicitînd încasarea sumei de 17600 de lei, dar nu 1100 de euro, iar instanțele inferioare au apreciat eronat probele, făcînd referire la normele care guvernează raportul material litigios dintre părți, nu pot fi reținute, or cum rezultă din contractul de împrumut, suma de 1100 de euro reprezenta la ziua semnării acestuia echivalentul a 17600 de lei.

Completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în cererea de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept și constituie o apreciere a probelor efectuate de reprezentantul recurentului, însă acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași legea, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanța de apel prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei

decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Victor Zadic, avocatul Ilie Gîlca, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul lui Victor Zadic, avocatul Ilie Gîlca, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță